

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Bursová

VEČERNÍ PÍSNĚ.

V. Hálek.

V tvých rukou mnoho spejvá; já srdce své v ně vloží, v něm pámbůh pěkně písno dá, bych lidské štěstí množil.

A srdce divná květina — ne věnuje kofej upíši, a od lásky to závisí, zda hynout má či růsti.

A srdce divná květina, ji nejvíce třeba rosy, a jen, kdy neboh přiznává, pak krásné plody nosí.

A z tvých-li rukou srdce mé k národu vzejde zdaté; věř, poznal jsem věkové že budou žehnat tobě.

Z CLARKEONSKÉ NEMOCNICE

Již přes týden se nalézám v tomto ústavu úlevy a utřpení, kam se uchýlují sta a sta lidí ročně, hledající buď pomoci, aneb alespoň úlevy pro své neduhy.

Žádný člověk si nedovede představit, co jest lidských nesází a mizerií, až má příležitost se ubytovati na nějaký čas v ústavu, do kterého se lid utíká o pomoci. In se tu teprve objeví ta tak zvaná lidská bída v plném světle. Není to bída z nedostatku finanční, ale jest mnohokrát horší oné; jest to bída duševní taková, které není žádným způsobem možno odopnouti, totiž není jí možno zlatem ani stříbrem zneškoditi, jenom lékařská věda a obětavé ošetřování může lidem poskytnouti úlevy.

Příčinnou je zde tolik pacientů, že jsou všechny místnosti zabrané a mnoho nemocných, kteří mohou operaci odložit na pozdější dobu, až se uprázdní místa, přijdu teprve k operaci. Nejvíce těch lidí je zde z okolních městeček a též z venku.

Jest to zvláštní, že každý s toužebností očekává dne, ba i hodiny, kdy bude moci opustiti toto místo, do něhož s úzkostí vstupoval a ve kterém mu bylo poskytnuto pomoci, ba i život často za chráněn a přeč každým spěchá z místa tohoto tak jako z vězení. Přes to že je zde všechno pohodlí, jakého si člověk v ústavu tohoto druhu jen dopřítí může. Ošetřovatelky jsou děvčátka k pomalování, jedna milejší než druhá, a všechny mají mluvu ochotnou v každém ohledu, poslušnou.

Dnes není třeba míti odpor před nemocnicemi, poněvadž jsou zřizují tak, aby se lidé cítili více jako doma.

Co se mne týče, musela jsem se uchýliti do nemocnice, tak aby lékař nechtěl mne mohl říci kontrolovati. Nejsem upnutá k lůžku, tak že mám příležitost navštěvovati ty, kteří jsou v tom tak, že nemohou opustiti svěřence a seznáti to utrpení lidské, jehož je ve světě vše než dost. Doufám, že v příštím čísle tohoto listu budu moci sdělit, kdy mně bude dovoleno se navrátiti do svého domova. — Pročtím mně dopisy dodávající mi a hledím vyřizovati zde vše dle možnosti.

Príspevky pro válku postizene krajanů

Dne 20. února oznámeno	45.15
Abislie Kasalová, East St. Louis, Ill.	30
Ant. Matějková, Crete, Neb.	30
Chas. Šimonová, Snohomish, Washington	30
A. Kálalová, Verdigr, Neb.	10
Jadla Řihová, Talamond, Okla.	30
Josie Kihlberger, Cedar Rapids, Ia.	30
Anna L. Svobodová, Wilson Kansas	10
Společně	41.10
Dr. R. Weinsteinová, Cedar Rapids, Ia. — Vážená paní Bursová!	
Příkladám přednostku, kterou jsem nabyla Svob. Družením, ale v Cedar Rapids, dne 13. února a zřídám Vás o její upravení, pak-li je to možno. My zde se domníváme občanských práv a ženy občanské jest to též, a tudíž myslím, že je chvil věčná, aby měla cenu i pro Vás. Děkuji srdečně za upomínání na mě zaslané vskytá ženám iroským. Mne již osud národa českého vede var na světě a je toho tak málo, co mohu udělat.	

ZENSKÉ HNUTÍ.

Zijeme ve věku, kdy změny společenského pořádku stíhají jednu druhou velmi rychle. Ve všech vrstvách lidské společnosti pozorovat lze víření a nespokojenost se stávajícím pořádkem. Vše to věští, že stojíme na pokraji radikálních změn a převratů.

Jednou z nejdůležitějších otázek nynější doby jest OTÁZKA ŽENSKÁ, která jest ve svém složení tak obsáhlá, že zasahuje do všech oborů lidských a bylo by nejen pověrním, nýbrž i nesprávným, kdybychom ji chtěli omezit pouze na tak zvané "volební právo žen". Přírodou oložen byl ženským složitější a mnohem obtížnější úkol — nad úkol mužů.

Jak se k úkolu tomu připraviti, aby byl svědomitě vykonán, tof úlohou lidské společnosti. Ženská otázka musí být zahrnuta v hnutí, jež směřuje k tomu, jak se má usporádati lidská společnost, aby bylo zamezeno využítkování, zneužívání, tyranství a finanční i morální bída.

Čas náš jest příliš omezen, než abychom mohli důkladně pojednati o historickém vývoji žen a proto musíme jen mertonou bít a obtíže, kterými bylo ženám projíti od doby křesťanské. Éra katolicko-křesťanská zastavila přírozený průběh volného vývoje ženy vzdor tomu, že klerikalismus tvrdí opak toho. Nesmíme však zapomínati, že éra tato zastavila také volný vývoj muže. Přední náš spisovatel a básník J. Maehar, píše 6 to následovně: "Křesťanství zotročilo ženu. Ať, to je vlastně nejhorší jeho údel. Přejalo ze starého zákona názor, že údel ženy jest trestem za hřích v ráji spáchaný, přejalo z judaismu názor, že osud ženy pohana a roba jest nečím, že volný muž musí děkovať, že jí není postizen, zatímco žena žije ústy svého apoštola "Mulier taceat in ecclesia" a stáhlo jí v otroctví, které jde již do 20. století. Využítkováno jí, učímlo jí nástrojem a propagátorem svého modláření, ale člověka v ní ubilo, na dobro ubilo. Řeměnký u obuvi by si nedala antická žena rozvázati od ženy křesťanské, ale ženy romanticky opěvované, ale zotročené, prodávané v manželství, bezprávě ve státě, církví a společnosti křesťanské."

Podíváme se nyní, zdali výrok ten má podklad pravdy. Narizuje Pavlova: "Žena v církvi a mluví", není jen nahodilá. Stará jedná židovská modlitba zní: "Dekuji Ti, Hospodine, Bože věčný, že's mne neucínil pohaneu, dekují Ti, Hospodine, Bože věčný, že's mne neucínil rabem, dekují Ti, Hospodine, Bože věčný, že's mne neucínil ženou!" Z toho vysvítá, že Pavel jistě měl judaistický názor na ženu. Kristus sám zaujal vůči ženám zcela jiné stanovisko a sice laskavost, dobrotu a mílostenství. S tím však byl spokojen. Ustanovil etické prvky, nikoliv však podrobná pravidla a jeho apoštolové, kteří byli orientální, posuzovali ženu dle názoru orientálních, kde ženy od pravěku zaujímaly stanovisko volně porfizené. A právě jako následující Kristovi nežili a nežijí do dnes dle jeho nauky, tak také neposuzovali ženy jako on.

Starý židovský ideál ženský není vrozeného rázu. Tak na příklad, křesťanství tvrdí, že správnost mužská jest lepší než dobrota ženskou. Tyto názory měly o všem za následek ustanovení dvojí morálky, pod kterou lidstvo třpělo a třpělo do dnešního dne.

Různé měly zcela jiné názory o ženách, tof ten veliký rozdíl mezi Západem a Východem. Římské právo, pokud se týkalo žen, bylo založeno na základě rozumu, a o koho nedobro, by náboženství ženskou na právu ubíralo. Římané měli zákony za nezarúčelné, uznávali manželství, ale zákony se musí přizpůsobiti poměrům a nutnosti a židůk předscházeti autorita neformální nebyla tak činnou, aby nebyla okamžitě zrušena. Jakmile byla přisáta svou potřebou, uch duhu, Římané nikdy nenapadli, by uřizovali žen povazoval za onu hoř, jako dnes zvaná "páshka u žen" a pod.

Příchodem katolicismu stalo se to podkladem náboženství i zákonů svažovat to buď na Boha, aneb poručení od apoštolů a každý pokus o zkoumání a poznání pravdy byl nemilouřdně potrestán. Od Konstantina po vítězství na Maxentiem u mostu mulyjanského, 300 let po Kristu, veskerá nařízení a zákony týkající se žen jsou na základě Božského ustanovení!!

Římské právo nejen, že požadovalo od muže tutěž morálku, jako od ženy, nýbrž ještě více: ono ustanovilo, že muž má býti ženě příkladem. (Právníci a soudcové dnešní doby měli by si toto zapamatovat. Nejen však oni, nýbrž i každý muž, který o sobě tvrdí, že jest dokonalším tvorem ženy.) Muž nesměl ženu stíhat pro nevěru, jestliže on sám jí nebyl dobrým příkladem, nesměl jí pro ten čin zabít. Její trest byl ponechán otcí neb poručíkovi a to proto, že v prvním návalu hněvu byl by prý často nespravedlivý. Nezabítil však jejího svůdce, ztratil občanské právo. Pliny vypravuje o jednom případě: Císař Trojan jej obestál k poradě, kde jednalo se o jedné ženě, jménem Gallita, která dopustila se cizoložství s jedním podřízeným důstojníkem a její muž se vůbec zdráhal dovolit jí potrestat. Bylo tak učiněno jen proti jeho vůli. — Je zajímavé čísti životy o ženách Marka Aurelia, Quintiliana, Plinyho. Dívdo v Aenické civilizaci, jak lidstvo Římané dovedli oceniti charakter vznesené ženy. (Kdo by si podroběji přál znáti, jak vzniklo poddanství žen, nechtě si přečte Jana Davida Michaelisova "Mosaic Law".)

Římané dávali se na sňatek jako na smlouvu: "Manželství jest smlouva mezi mužem a ženou po celý život, a jsou společně účastni zákonu božského i lidského". Římské právo bylo jasně pro neopodřízenější člověka, církevní právo dá se vzdy obejti a zvláště při rozvodu. Mluvíme-li o vzdělání žen, víme dobře, na jaké výši stálo mnoho římských žen a již teukrát v mnoha římských školách používali děvčata s hochy stejného výhled. Císař Trojan sám se postaral o stejné vzdělání 5000 hochů a děvčat. Jakmile však bylo římské právo nahrazeno právem církevním, nastal veliký obrát, pokud se vzdělání i morálky obou pohlaví týče. Ze pro boháče a vyvolené tohoto světa se dalo církevní právo obejti, vzímé žen život, Ludvíka XI. a XIV. A což Karel Veliký v 9. století?

A dnes římsko-katolická církev stojí na stejné stanovisku, jako stála od svého počátku. Hledíme jen na toto Salamonské vyjádření patera Davida Barryho v Dublinských listech: "Dovoliti ženám volební právo jest nesouvislé s katolickými ideály domácího života, což kdyby se stalo a panovala rozumnost náhledu, tu každý musí uznat, že žena MUSÍ ESTHOVAT". Jak logické to důvod, zcela dostojný volebního pána. Rev. William Humphery v jeho "Křesťanském manželství" napsal: "Žena jest podřízená rovná muži!" Co tím chtěl asi říci? Matka církve se vzdy svědomitě starala o tu ženskou duši, jestliže však duše ta se chtěla svobodu uplatnit, bylo jí zapotřebi mocného vlivu, aby nebyla upálena jako čarodějnice. Musíme doznat, že i Puritáni zde ve Spojených Státech pronásledovali volně myslící ženy a i pod protestantským klerikalismem bylo stejné ženám tpeřiti a — a přes to byl v Illinois vyevozen jezuitů gny. Dáme, jež podepsal předlohu, která se stala zákonem dávající ženám v tom státě volební právo — tof ovšem výjimka. V Německu bylo upáleno 31,000 žen jako čarodějnice. Muz byl ustanoven ženám neobmezeným právem a tudíž byl lidu poskytnut bít. V manželství žena byla mužovým nástrojem, tímto manželství byla nuzročená dábě!

Žena si neměla ostříhat vlasy na dokaz svého poddanství muži a proto je muž posuzován říkati "hlavě vlasy, krátký rozum". Neměla se oddati do manželství odivu jest tímto prokřtěn — tof tof byl jeden z prokřtěn, pro které bylo ustanoveno a upálena panu Orbanová. — Díky neb viny, které jednou se zavazují Bohu, osměly se více puvádati, pod trestem vyobcování a říšské mohlidy se zamýšlet, jak se nemohou v 19. století a kdy židka 12 rosta,

mužela slibu dostáti, at chtěla neb ne! Jak již praveno, katolicism zastavil volný vývoj člověka a teprve v renaissance nastalo uvolnění a když začali muži domáhati se volnosti o zlepšení poměrů, i ženy v tu dobu začaly přemýšlet a pracovat k svému uvolnění.

Zajímavou záležat bude zmíniti se tu o tom, že již náš Komenský rozhodně se vyjádřil pro rovnost vzdělání chudých i bohatých, MUŽŮ I ŽEN. První vyšší učelité ženské v Americe založeno bylo roku 1749 Českými Bratry v Bethlehemě ve státě Pennsylvanij. První ženský ústav v Německu byl založen také Českými Bratry a sice v Herrnhut.

Mezi prvními příkopníky ženského hnutí, jehž jméno nikdo nezná, jsou ty tiché ženy, které, když mužové vzdělání byli domova na vojenských výpravách, uvědly se v řízení celé domácnosti a tím daly na jevo svoji způsobilost a jemnosti svých úhlavovaly drsné povahy svých otců a mužů a tak pomaly klady ty základy dnešního hnutí; právě v té práci nalezly ženy, jak uplatnit svou tvůrčivost, houlnost a synové a dcery dělily tyto vlastnosti svých matek. Tak přispěly a větší míře jak muži k uplatnění civilizace a duševní síly.

Koncem osmáctého století Thord. Hippel, Condorcet — v Anglii pak Marie Wallstonecraftová — vyjádřili se, že rozdíl pohlaví nijak neurčuje schopnost člověka v rodině a v lidské společnosti.

Bude dobře již tu si uvědomiti, že to byli v moderní době zprvu hlavně mužové, kteří začali se starat o společenskou a ekonomickou svobodu žen a i dnes ve státech amerických, kde ženy nabýly rovných občanských práv, stalo se tak za konzervativní pomoci mužů. Každý uvědomilý, vzdělaný muž, který muel projíti ohlavy věci do životního spoutání s nezdělanou, omezenou ženou, ví, dokud ženy nebudou tak uvědomělé, jako muž, že nelze dobře. Avšak nejen to, nýbrž i moderní vývoj sám sebou to nese, že ženy více a více odvárají se od rodiny a domova, manželství a rodina se rozlučují tak, že za stávajících poměrů je nesmyslné odkazovat ženu jen na domov a rodinu. Zdravování životních potřeb a zvěšené požadavky lidských spolu s malými výdělky mužů, nutí ženu, aby pomohla vydělávat, aby společně s mužem užívali svoji existenci. Kdo tvrdí opak toho, buď nezná neb neví, že znáti nynější poměry společenské.

V některých odbořech práce jsou teď výhradně zaměstnány, jinde tvoří většinu, počet zaměstnaných žen se stále umozí a to na úkor mužů — a hlavně jest to právě to zbožňované manželství, které nutí ženu laciněji pracovati a postaviti toto zase využítkovávat její zaměstnavatele. (Taková dobrá logika: Na jedné straně opevovat manželství, ale, kde se přiležitost naskytne, využítkovat jej na úkor matky i dítěte.)

Statistika z roku 1910 ukazuje počet zaměstnaných žen v různých zemích následovně:

Německo	61.1	30.4
Rakousko	61.2	41.
Fransko	64.3	27.6
Rusko	11.	8.1
Itálie	68.	32.4
Anglie	64.5	24.9
Spoj. Státy	61.3	14.
Francie	68.	34.8

Nyní zajisté jest počet ten ještě větší. V textilním průmyslu bylo v Německu v roce 1907 zaměstnáno 697,861 žen a 197,360 mužů, v odvětví jest poměr ten ještě větší — a tof víme, že výrok "Žena patří domácnosti!" jest nyní planou fráží.

Verhu, že je většina žen, které by se chtěly v úkém domácnosti krmit, za dobrých poměrů, nejčastěji nájímá, když však tu příležitost nepochybně neb byla, jim neoprávněnou rukou osudu odňata, co má jí dělati? Mají se snad s tímto mužem otec nechati pohřbiti neb upáti? Jako ženy indické svého času? Aneb mají se pustit s osudem v boj?

Nejnově žen jest industriálně zaměstnána v Rusku a ve Spojených Státech. Před nějakým časem jsem učinila výrok, že rakouské ženy musí nejvíce pracovat k udržení existence a nasej se dočká jeden český muž, z lepší společnosti, který se opováří veřejně napsat, že ženy rakouské se mají

lépe, nežli ženy americké a dočká se našy časopisy české, které jej za to zastání se žen pochválily. Maehar by o podobných lidech řekl, že mají v mozku sterilní škvrky místo myšlenkových ganglií.

Ve Francii v roce 1901 bylo dělného lidu 19,715,975, z toho pak 6,804,510 žen, tedy jedna třetina a jest zajímavou, že v pracích, které vyžadují nejvíce pracovních hodin, jest zaměstnáno co nejvíce žen. Jaká dobrota z toho plyne pro zdravý vývin lidského pokolení, když žena-matka, má tak tvorně pracovati a často bez dostatečné potravy a ošetření, není třeba mudré, aby to vypočítal. Při tovární prohlídce v Berlíně vyslo na jevo, že průměrný výdelek žen obnáší \$2.82 týdně. Státní senátní výbor v Illinois vyšetřil, jaký vliv mají špatné mzdy žen na obecnou mravnost vůbec a na prostituci zvláště. (Odporučovala bych každé ženě, aby si přečetla zprávu Illinois Vice Commission.)

Důkazem, že práce žen neobmezuje se na zaměstnání síle jejich přiměřené, jest to, že 65 proc. dětí matek, zaměstnaných v továrnách na zrcadla, umírá před prvním rokem, 50 proc. zaměstnaných v sklárnách, 50 proc. na pracích a olovem.

V Německu největší počet úmrtí nemluvňat jest následující: V Faleku 40 proc., v horním Bavorsku 39 proc., v dolním Bavorsku 37 proc., v Mnichovu 37 proc., a v Sasku 33 proc.

Muži při svých vymoženostech nemohou docílit zlepšení těchto poměrů a proto jako vždy, když jsou v "úzkých", musí jim ženy pomoci a z tohoto stanoviska ekonomického usiluje strana socialistická o rovnoprávnost žen. (Měli jsme dříve dva tábory — socialistická strana, která usiluje o práva žen, jak uvedeno, z ekonomických příčin, a strana, která stála na historickém právu člověka. Často se oteily tyto strany v rozporu, nyní však uznaly, že musí jíti společně.)

Jak těžko doléhá zaměstnání na psychologii ženy, vysvítá též z toho, že polovina ženských sebevražed v Anglii udála se u žen, zaměstnaných jako obsluhovatelky v resturacích, pod 30ti léty stáří. Mužští spisovatelé kladli důraz na právo žen a ženskou na lepší malérskou výchovu.

Jest zajímavou, že to vzalo mužům tak dlouho, aby si jasně uvědomili, že pokorením ženy vlastně pokorují sami sebe. Broker Washington, veliký pedagog americký, vypravoval při své přednášce v Praze, když spozoroval, že jest přítomen komisař, následující: "Když jsem byl malým hochem, měl jsem velikou zálibu v tom, abych větší hochy svažil do přikopu, ale záhy jsem se znal, že, když jsem je tam konečně dostal a chtěl je tam udržet, nmsel jsem tam zůstat s nimi." (Pokračování.)

Františka Kucerová. Lindsay, Neb. — Čtená pořadatelko milé!

Čtená pořadatelko milé! Vážený pane, přeji vám štěstí, zdraví a tomto novém roce 1916! Vydávatelství "Pokrok", tohoto dobrého časopisu pak přeji, by hojně navštěvovali odběratelů získával, neboť za své šlechetné snahy plně si toho zaslouhuje. Mne jest však velmi líto, že já vám nemohu nějaké odměrné získat. Pokud týče se dopisování, to pan Storek, jednatel tohoto listu v Madison, dobře obstarává, tak že bych já po příležitosti to samé, pokud zprávy se týče, psala. Ostatně nikam nejezu a tak málo se toho doví. Tentokrát přicházím s předplatným na obilbený čas "Pokrok", číselně ale se ošťechám a kamby, se trochu pozdě. Pros to ale čim tak v radosti, neboť jest to užitočné a jak zábavné, tak poučné časopis. Za doplatek jako první uskazuje mi poslete kalendář "Amerikan". S práním všeho dobrého a se srdečným pozdravem svým čtenářům tohoto listu dopis svůj nyní koním.

Čtená přítelkyne! Přijmete srdečný dík za předplatné. Co se týče dopisu, tof můžete quditi vy psát do "Ženského Hlídky" se své domácí skusnosti, bude nás to velice těšiti. Srdečně vás uvítá a přeje vám mnoho štěstí v tomto novém roce. Pořadatelka, Antonie Matějková, Crete, Neb.

Čtená paní pořadatelko! Tak nám zase jeden rok uplynul do mofe věčnosti a proto spěchám, bych sobě opět předplatila na náš milý "Pokrok", tak abyste za svoji namáhavou práci měli zapláceno. S předplatným zároveň posílám 50c pro ty nešťastné sirotky ve staré vlasti, která upí pod ranami kruté bratrovražedné války. Milá paní pořadatelko, redncee, jakož i všemni příznivci tohoto časopisu, přijmete srdečný můj pozdrav!

Čtená přítelkyne! Přijmete srdečný můj dík za příspěvek pro postizené krajanů v naší drahé vlasti, jakož i za obnos na obnovení předplatného na časopis. Těšilo by nás, kdybyste přišla častěji mezi nás do kroužku dopisovatelů. Preji vám zdraví a spokojenost. Pořadatelka,

Chas. Šimonová, Snohomish, Wash. — Čtená pořadatelko! Tak vidu, již 14 dní jsem s předplatným pozadu a nemuselo by tak být, kdyby ti jednatelé nejzdili jenom kolem Omaha a pustili se také trochu dále, kde by mohli, jako ti od anglických novín, předplatné v čas skollektovat. Od anglických časopisů přijdou o týden dříve, nežli jest čas předplatného vyprší a nelze se jich téměř zbaviti, dokud předplatné neobdrží. — Náš stát Washington pozvolna vysvěha, salony totiž byly zavřety 1. ledna, přes to ale jest to neznamená, že jest zde již "sucho", neboť mnoho se jich jen což zasobil, neboť se obávali, že náhlá změna mohl by snadno zavřítí poručit. Až si tomu však lid zdejší přivykne, pak jistě řekne, že to tak až nejlepší. Vždyť co se jen ti lidé těžko napracují, což zvláste v těch lesích dá se vidět a vše — vše — utráti, salony všecko pohlí. A jak těžký člověk, který tomu píti holduje, vypadá, když se do práce ubírá; ruka jeho klesá a nemá ani síly sousto od úst podat. Když by snad ale měl zhyznout, jakmile se vydělají jiné, deje se s nimi to samé. Podobně to vypadá i v rodinách, v kterých, třeba že některý muž vydělá až \$5 denně, rodina jeho přece jen živorí — nicelo neuzije, aniž ušetří, ježto největší díl z těžké té driny dostává salonič. Myslim si tudíž, až ti ubozí amuztve postrohnom, že mohou i bez toho píti býti a v rodinách jejich že chodí vše hladce, veseleji a správněji, nežli dříve to chodívalo, sotva kdy hubou pro salony volit. Nyní chei též sdělit něco o zdejším počasí. Po sdevitích nám napadl snih, takže jsme se mohli do města vozit po saních, což zde ve státě Washington býva velmi řídkou příležitostí. Takové počasí snad nám trvalo pouze 14 dní, neboť potom začalo přšet, takže snih byl záhy ten tam. A když již jsme myslili, že jest po zimě, začal snih pozvozu padat a jelikož země nebyla ne zmrzlá, tu jsme se domýšleli, že snih opět hned roztaje. Vřak — o hrno? — Ty spousty snihu, jaké zde nikdy posud neviděl. Co tu bylo práce a odhazování. Také mnoho dobytka bylo potlučeno; snuhoiva říze proláma totiž střechy na obydlích domech i na stájích a při tom někdo se nemohl z přibytku dostat, neboť bylo vřede po pás snihu. Nyní zase přší a mimo to očekává se velká povodeň. Proto spěchám se zaslaním předplatného čas "Pokrok" i "Česko-Amer. Venkov", jakož i doplatek na kalendář, máte-li totiž ještě nějaké a pak dáteť centů na sňruku. Jest ony dámy nám mervhovaly. Konečně se musím obrátit k paní pořadatelce, zdali totiž dovolí tento můj dopis začáti mezi ostatní a jesto se již nutně pripoždati, dopis svůj zakončuji "na shledanou!"

Čtená přítelkyne! Přijmete srdečný dík za předplatné na oba časopisy. Jakož i za příspěvek pro ubohé naše krajanů. Bude nás těšiti, když zase brzy zavítáte s časopisem do naší "Hlídky". — Srdečně Vás zdraví. Pořadatelka,

Ta moda! Ale paní Neluchotilová, váš ohled na opravdu docela nemoderaní strit. — "Ach, muže milá přítelkyne, jest to teď s tím svaždňovaním kvit. Když jsem oběk objednala, byl strit docela moderat, než mně ho svaždňova odvedla, vřel mi dříve a mody."